

Mustafa Barış Avıalan

Doğum tarihi:
20.07.1974

Vefat tarihi:
15.10.2020

Vefat sebebi:
Cezaevinde kalp krizi

Mesleği:
Kurmay Albay

Terhis Tarihi:
15 Ekim 2020

Terhis Sebebi:
**Tedavi hakkının
gasp edilmesi,
Kalp yetmezliği, KOAH**

'Ölüyorum' dedi, sesine tahammül edemeyenler sessiz kaldı!

**YA
ZI** Ümit Ufuker
Meslektaş

Hiç duyan olmadı kendisinin ağzından, ömrünü verdiği askerlik mesleği boyunca altına imza attığı onlarca başarı ve ortaya koyduğu eserler hakkında tek bir söz söylediğini. Vazifesini yaptı, gerisine hiç karışmadı. Övmedi kendini, övülmeyi sevmeyi. Çalışmayı severdi, başarmak ise çalışmanın neticesi.

Aylardan Temmuz. Yaz ayları izin ayları; gezip tozma, keyif çatma zamanı.

O da izne çıkmıştı olacaktan habersiz, dinlenmeye değil yine çalışıp çabalamaya.

18'indeydi doktora mülakatı, önünde kitap, elinde kalem çalışırken, eşi "neler oluyor?" dediğinde kalktı masasından, yüzünde hayret, televizyona bakakalmışken.

Evinden alındığında anladı bir kumpasla; gözü gibi baktığı üniformasına, ömrünü adadığı vazifesine, gözünü kırpmadan seve seve canını feda edeceği vatanına çöktüğüünü.

Hiç pes etmemişti ki hayatı boyunca.

Durmamış, esir tutulduğu gri duvarların, demir parmaklıkların arasında tek tek ortaya döktü kurulan kumpası, en ince detaylarıyla.

"Hodri Meydan" dedi hakkındaki tüm suçlamalara, zayıflamış kalbinden tüm vücuduna pompalanırken damarlarındaki asil kan.

Bildiği her şeyi anlattı, çöktü çatı dedikleri iddianemeyi. Çöktü çökmesine de, kumpası kuranlar altında bıraktı onu ve onun gibi yüzlerce vatan evladını.

Söylenecek ne varsa söyledi, bırakmadı bir tek açık kapı. Son söz dediğinde hâkim, bir şiiri vardı, tarihe not, geleceğe emanet. Okudu, ağzlar açık kaldı, vicdanı olanın ciğeri yandı. *Dedim Ana; hazır oğlunun son savunması, Kâfi geldi defterimin birkaç sayfası, Zira bu ortamda sözün fazlası,*

*Pek işe yaramaz, yoktur bir faydası.
Dedi oğul; bu sendeki acep neyin kafası?
Korkarım sana kalır bu işin cefası.
Devam mı etsin kumpasının sefası?
Hatırım için yok mu bu işin bir ortası?
Dedim Ana; kurmuşlar zaten önceden
kumpası,
Bir günde terörist olduk işin cabası,
Aldatıldık diyoruz, mümkün değil iknası,
Diyorlar ki; kabul edin işinize gelir susması.*

*Dedi oğul; umutsuzluk yakışmaz hakikat
erine,
Şairin dediği gibi; ümide sarıl ye'sin yerine,
Sen uğraş Allah yazık etmez terine,
Hem değil mi ki masumiyet asıl karine...*

Savunmaları öyle dolu ve net idi ki; savunmadan öte kumpası kuranlara bir taarruz olmuştu. İşte bu nedenle, ilerleyen hastalıklarına ve adli tıp raporlarına rağmen tahliye

edilmiyor, tedavisi engelleniyordu.

Sincan cezaevinden "Ölüyorum" dediği mektubunda; "Uzun zamandır ağır hastalıklarla mücadele ediyorum. Cezaevinde 2018 başlarında kalp rahatsızlığı yaşamaya başladım. Öncesinde "kalpte ritim bozukluğu" teşhisi konmuştu, ancak rahatsızlığım hapishanenin kötü koşulları içerisinde zamanla büyüdü.

Cezaevi yönetimi tedavi talebime cevap vermedi ve 9-10 ay kadardır oyalıyor.

Sonunda 2 kablolu kalp pili takıldı.

Ailem, ücretini kendileri ödemek istemesine rağmen 3 kablolu pil takılması talebimiz kabul edilmedi. Bu şekilde yaşamaya devam etmeye çalışırken 2019 yılı sonlarından itibaren sağlık durumum daha da kötüleşmeye başladı. Kalp vazifesini iyi yapmadığı için iç organlarım büyük hasar gördü.

Halihazırda akciğerlerim su toplamış ve KOAH hastalığı ortaya çıkmış durumda. Böbrek ve pankreasta kist oluşumu, karaciğerde işlev kaybı mevcut. Aşırı kilo kaybı ve mevcut sağlık sorunlarım nedeniyle yoğun bakımda olmam gerekirken, hâlâ Sincan Cezaevinde **tecrit** altında tutuluyorum. "İnfaz erteleme ve tedavi" için yaptığım başvuru, 7 Ağustos 2020 Cuma günü reddedildi. Acilen yoğun bakıma kaldırılmam ve 3 kablolu kalp pilinin takılması gerekiyor.

Aksi halde her an hayatımı kaybedebilirim.

Hasta ve ölüme çok yaklaşmış bir insan olarak her türlü yardıma ihtiyacım var. Durumum çok kötü. Çok acı çekiyorum.

Fedakârlık yapabilecek herkesten bir şeyler yapmasını bekliyorum. Bu saatten sonra kaybedecek hiçbir şeyim kalmamıştır. Kolumu kıpırdatamıyorum. Aldığım oksijen yetmiyor, çok az yiyebiliyorum, karnım şiş, nabzım sürekli düşük, başım sürekli dönüyor, uyuyamıyorum.

Jandarmalar tarafından her türlü onur kırıcı muamele ve hakarete maruz kalıyorum.

Hayatımı zorlaştırmak için her şeyi yapıyorlar. Doktorlar ilgilenmiyor. Allah yardımcımız olsun... belki de elveda..."

Ve mektubunu sonlandırdığı gibi oldu.

Avıalan hayata "Elveda" dedi zulüm altında, sessiz şekilde. Tarih 15 Ekim 2020 idi, Albay Avıalan artık sonsuzda idi.